

Manden..., DE kaldte "Sheriffen"

Hvidovre Avis besøger Det Vilde Vesten og Avedøres egen countrysanger, som netop har indspillet en plade "over there"

"Manden er bindegalt", tænkte jeg... Gentog det faktisk flere gange for mig selv - "Han er sgu binderavende gal"... Udfra hans stemme i telefonen, dannede jeg mig et sort/hvidt billede af plastiksheriffen. Jeg så det for mig: En 69-årig mand, gråskægget, buskede øjenbryn, ildrød, blodsprængt tud, neck tie, stramme bukser, cowboystøvler... En "hjemmerullet" hang i mundvigen, som var den blot hængt til tørre. Han skulede til mig, som om jeg lige havde sparket swingdøren ind til saloonen, hvor han netop havde bestilt en flaske whiskey og ét glas. Sheriffstjernen sad nittet fast i lædervesten, og læderbuskerne var som pryglede på ham. Et under, at han kunne krænge de stive ben omkring den bredryggede hingst.

Avedøre Landsby klokken 16.35. Slettens langhårede græs og dets gulige farver changerer i takt med den urolige himmel. Solen kaster sine sporadiske stråler over hestene, som græsser på den vejrbidte, københavnske prærie - Avedøre Sletten. Banditterne er "buret" inde på Lysholmgård, landsbyens åbne fængsel, og ALT ånder fred og idyl. Jeg må simpelthen møde manden med lovens lange arm. Manden bag denne idyl. Manden, som kalder sig sheriffen - på syngende vis...

Howdy

Jeg når lige at træde ind af den forkerte haveindgang, som sædvanlig, før manden med det "borgerlige" navn Alf Degnebolig, byder mig velkommen med et "Kommer du alene?" Ja, jeg har ikke taget Jolly Jumper med, tænkte jeg. Men svarede høfligt på det ofte stillede spørgsmål:

- Ja, men fotografen kommer senere...

- Nå nå, svarede Alf med et drenget smil i et par gamle træsko. Han smilede med hele ansigtet bag brillerne, som blev mørkere ved sollysets påvirkning. Smart, tænkte jeg, og så mig omkring i haven efter drikkeflugt, sadler, gennemhullede blikdåser og indianere.... Men...

Flagstangen skød troligt fra græssets grønne mod himmelens uendelighed. Terrassen, panoramavinduerne, børnebørnenes legetøj, traileren... Min forestilling om den skrupskøre galning blev, på et øjeblik, skudt i sænk af "Sheriffen" selv. Alt åndede idyllisk normalitet i haven ved gadekæret - der var ikke tale om en dansk Willie Nelson med fletninger og bandana, så jeg fulgte afvæbnet efter min overmand. Jeg vidste, at jeg var ved at blive ført i baghold...

Hvor kom "Sheriffen" fra?

Alf Degnebolig har spillet musik 50 år, og har bevæget sig indenfor flere genrer. Tressermusik, dansktop og nu country. Han har "kun" beskæftiget sig med den amerikansk inspirerede musikgenre i 15-20 år, men nu er han er til gengæld så "hooked", at han, uden at blinke eller fortrække en mine, koldblodigt kan sige:

- Jeg har country på hjernen, konstant...

"Sheriffen", som Alf kalder sig på sit nye album "Love Song Lady", leder mig ad havegangens bagvej, ind i sine hellige gemakker. Han har pga. sin arbejdsmæssige fortid og sine musikalske lyster indrettet et lydstudie med et overdådigt arsenal af knapper, skærme og højtalere - et uventet syn, som straks kaster et nyt og mere seriøst lys over countrysangeren.

- Førhen arbejdede jeg med dubbing til tegnefilm, og jeg har en lang række produktioner bag mig. Jeg har blandt andet lagt danske stemmer på de populære Digimon-figurer. Jeg får skuespillerens stemme til at synkronisere med figurernes mundbevægelser, så derfor har jeg dette studie i dag..., fortæller sangeren, som nu tjener sine penge ved at køre lastbil, hvilket ikke er så langt fra hans passion for det amerikanske.

Lastbilchaufføren kører med sherifstjerne samt røde USA-seler og har præsenteret de andre chauffører for sin cd-udgivelse, så kollegerne kalder ham af gode grunde "Sheriffen". Der er altså lidt originalitet at spore hos de lovløses værste fjende, som, med lidt pres fra udsendte, kalder sig selv for småtosset...

- Jeg har altid elsket cowboyfilm... Og ku' da godt finde på at lege cowboydere og indianere ude i haven med børnebørnene. På de forskellige countryfestivals, som min kone og jeg tager rundt på, der går jeg da også med revolver... Og så skyder vi op i luften med løst krudt og spiller rigtigt idioter, det er skideskægt, storsmiler legebarnet, der aldrig giver slip på galskaben.

- Man siger, man først bliver voksen som 50-årig - nu er jeg 61 år - og jeg tror sgu aldrig, jeg bliver voksen. Jeg har heller ikke lyst til det, fastslår Alf Degnebolig mageligt placeret i kontorstolen - i hjemmet, hvor han og konen har boet siden 1976.

CD og linedance

Alf Degnebolig har danset linedance i mange år, og konen, Marianne Degnebolig, er endda formand for Avedøre Line Dance Forening, så det er den vej, der har inspireret Alf, til at indspille sin cd i USA - i mekkaet for country, Nashville...

- Jamen, det er langt billigere at indspille en cd i USA, hvor de stiller nogle knalddygtige musikere til rådighed. Og deres dygtighed er faktisk udslagsgivende på prisen, idet de simpelthen indspiller de fleste sange i første take... Det ligger simpelthen i blodet på de mennesker. Det kostede mig 35.000 kroner at indspille og få opfyldt min drøm... Det er bare så fedt, ik', forklarer "sheriffen" med udslåede arme.

Hans store drøm er dog at indspille en cd med egne kompositioner, men han kan ikke selv, af uransagelige grunde, skrive teksterne, så han søger en makker med songwriter-egenskaber.

- Sangene på mit album er coversange, på nær titelnummeret, men den almindelige dansker vil ikke nikke genkendende til sangene. Nummeret "Love Song Lady" er skrevet af en af mine kammerater "over there", siger Alf Degnebolig, der ikke er bleg for at kontakte de forskellige countrystjerner, når de optræder rundt omkring i landet. Det er også sådan, han skaber de mange kontakter, der vedligeholdes via mail og besøg i mulighedernes land.

Han kæmper nu en kamp med DR for at få pladen i rotation og ud i æteren, men det er ikke nemt at trænge igennem til radiosherifferne - de Mylius, Alex Nyborg Madsen og Hans Otto Bisgaard.

Cowboyderen kom frem

Afsluttende og til ære for fotograf og især læseren, trækker sheriffen af Avedøre i cowboytøjet, og kunstnernavnet "Sheriffen" lever op til sin dominans og udtryk for autoritet. Navnet er nu naglet, pløkket, mejslet ind i manden, som poserer velvilligt for kameraet, som foreviger sangeren på humoristisk vis. Min fordom om en gammel skurk med tobak i mundvigen tabte duellen til Alf Degnebolig, som tilsyneladende er røgfri, glatbarberet, almindeligt klædt, træskobærende - men ualmindeligt glad for countrygenren og dens udødelige lyd...

Jeg trækker mig tilbage fra adressen ved foden af sletten med forsikring om, at sheriffen af Avedøre har styr på lyd, leg og de lovløse. Jeg forlader grunden trygt, med ryggen til Alf Degnebolig med "Love Song Lady" under armen...